

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26.01.2001, sp. zn. 11 Nd 416/2000, ECLI:CZ:NS:2001:11.ND.416.2000.1

Číslo: 33/2001

Právní věta: Jestliže v době rozhodování soudu, který je nejbližše společně nadřízen příslušnému soudu a soudu, jemuž má být věc postupem podle § 25 tr. ř. přikázána, bylo řízení u příslušného soudu, být nepravomocně skončeno, pak za této procesní situace nelze návrhu na delegaci vyhovět už proto, že zde není "věc", kterou by bylo možno příslušnému soudu odejmout.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 26.01.2001

Spisová značka: 11 Nd 416/2000

Číslo rozhodnutí: 33

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Odnětí a přikázání věci

Předpisy: 141/1961 Sb. § 25

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud České republiky neodňal k návrhu odsouzeného L. N. na odnětí a přikázání věci trestní věc vedenou u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 6 Nt 514/ 2000 tomuto soudu.

Z odůvodnění:

U Městského soudu v Brně jako soudu věcně i místně příslušného je pod sp. zn. 6 Nt 514/2000 projednáván návrh odsouzeného L. N. na povolení obnovy řízení, které pravomocně skončilo rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 8. 6. 1999 sp. zn. 12 T 38/97, jímž byl odsouzený uznán vinným trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. d) tr. zák. a byl mu za to uložen trest odnětí svobody v trvání pěti měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání dvou let.

Odsouzený L. N. podáním doručeným Nejvyššímu soudu dne 14.12.2000 navrhl, aby Nejvyšší soud podle § 25 tr. ř. rozhodl o odnětí výše uvedené věci příslušnému soudu, tj. Městskému soudu v Brně, a o jejím přikázání Okresnímu soudu v Jičíně. Návrh odůvodnil především svým špatným zdravotním stavem, na základě kterého je v plném invalidním důchodu, a dále svou nepříznivou finanční situací. Tyto skutečnosti mu nedovolují cestovat a účastnit se řízení v místě tak vzdáleném od jeho současného bydliště v okrese Jičín. Proto navrhl, aby ta to věc byla Městskému soudu v Brně odňata a přikázána soudu, v jehož obvodu má bydliště, tj. Okresnímu soudu v Jičíně.

Nejvyšší soud shledal, že nejsou dány zákonné důvody vyžadované ustanovením § 25 tr. ř. pro odnětí věci a její přikázání.

Podle § 25 tr. ř. platí, že z důležitých důvodů může být věc příslušnému soudu odňata a přikázána jinému soudu téhož druhu a stupně; o odnětí a přikázání rozhoduje soud, který je oběma soudům nejbližše společně nadřízen.

Postup podle § 25 tr. ř. je přitom výjimkou z ústavně zaručené zásady, že nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci a že příslušnost soudu a soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, publikované pod č. 2/1993 Sb., ve znění úst. zák. č. 162/1998 Sb.). Důvody pro odnětí věci příslušnému soudu a její přikázání jinému soudu musí být natolik významné, aby dostatečně odůvodňovaly průlom do výše citovaného ústavního principu. K odnětí věci a jejímu přikázání jinému soudu přitom může dojít ve kterémkoliv stadiu trestního řízení, tedy i v rámci řízení o povolení obnovy. Obecně lze konstatovat, že v případě odsouzeného, který se domáhá povolení obnovy řízení a jehož trvale nepříznivý zdravotní stav, doprovázený i nepříznivou sociální situací, mu zcela brání v osobní účasti na jednání příslušného soudu, v uplatnění jeho procesních pasív a v důsledku toho i náležitěmu objasnění věci, nelze vyloučit, že se může jednat o okolnosti mající povahu „důležitých důvodů“ ve smyslu § 25 tr. ř.

V posuzované věci je však významné to, že Nejvyšší soud ze zprávy Městského soudu v Brně ze dne 10. 1. 2001 zjistil, že usnesením Městského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2000 sp. za. 6 Nt 514/2000 byl podle § 283 písm. d) tr. ř. zamítnut návrh odsouzeného L. N. na povolení obnovy řízení. Toto usnesení dosud nenabýlo právní moci.

Nastala tak procesní situace, kdy příslušný soud ve věci návrhu odsouzeného na povolení obnovy řízení již, rozhodl a řízení u tohoto soudu je skončeno, byť rozhodnutí zatím nenabýlo právní moci. Za této procesní situace ovšem nebylo možno návrhu odsouzeného na odnětí věci Městskému soudu vyhovět, neboť v době rozhodování Nejvyššího soudu o tomto návrhu bylo řízení u příslušného soudu (tj. soudu, jemuž má být věc odňata) již skončeno.

K této situaci došlo i z toho důvodu, že odsouzený návrh na odnětí a přikázání věci učinil přímo u Nejvyššího soudu jako soudu nejbližše společně nadřízeného Městskému soudu v Brně a Okresnímu soudu v Jičíně. Zřejmě v důsledku toho u příslušného soudu dále probíhalo řízení o návrhu na povolení obnovy. V tomto směru lze připomenout, že navrhující odsouzený odnětí věci příslušnému soudu a její přikázání jinému soudu, je třeba, aby lakový podnět učinil zásadně prostřednictvím příslušného procesního soudu (tj. soudu, jenž věc projednává a rozhoduje), který věc předloží k rozhodnutí soudu naznačenému v § 25, větě za středníkem, tr. ř. (tj. soudu nejbližše společně nadřízenému). Tím se také předejde situaci, že příslušný soud věc projedná a rozhodne, aniž je mu případně známo, že byl učiněn návrh na postup podle § 25 tr. ř.

Pro úplnost se dodává, že toto rozhodnutí Nejvyššího soudu ani odsouzenému nebrání v opětovném podání návrhu (podnětu) k odnětí a přikázání věci, pakliže se změní procesní situace, např., v důsledku případného stížnostního řízení proti výše citovanému usnesení Městského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2000.